

HDK-A'nın Birinci Avrupa Kongresi'ne uzaktan gelen bazı arkadaşları görmek için uğradım ve kongre başlarken ayrıldım. Hem başka yere gitmem gerekiyordu ve hem de bu yapının içinde hiç yer almamıştım. Kurulurken de savunduklarını yapabilecek kadroya sahip olmadıklarını düşünüyordum ve düşündüğüm de çıktı.

Hiçbir örgüt iddialarının tümünü gerçekleştiremez ama en azından bunlara yaklaşabilmesi gerekir. HDK-A bunlara yaklaşabileceği umudunu bile vermedi.

Örgüt faaliyeti iki bileşenden oluşur: örgüt başka örgütlerinin yaptıklarını şu veya bu oranda tekrarlar ve sadece bununla yetinmez. Bir örgüte karakterini veren ikinci bileşendir: başkalarının yapmadığını, yapamadığını ya da yapmak istemediğini yapabilmek... Bunu yapabildiği oranda varlık zemini olan örgüt ortaya çıkar. Öyle ya, bir örgüt herkesin yaptıklarını tekrarlıyorsa, esas faaliyeti bu tekrar ise, var olmasına gerek yoktur. Onun yaptıklarını başkaları zaten önceden beri yapmaktadır ve bu durumda örgüt sayısını artırmanın gereği yoktur.

Değişik konularda eylem birlikleri HDK-A'dan önce de vardı, HDK-A bu konuda yenilik getirmede.

Değişik konularda kampanyalar açılması ve bunların değişen eylem birlikleriyle yürütülmesi de önceden vardı, HDK-A bu konuda da yenilik getirmede.

HDK-A olmasaydı da bunlar olurdu.

Kendine özgü şeyler de yapmaya çalıştı ama iddialarının yanına bile yaklaşamadı.

Böyle bir durumda hangisi olursa olsun örgütte kimlik krizi çıkması kaçınılmazdır.

Yazık oluyor bu insanlara...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 03 Aralık 2018 22:16 -

Farklı bir şey yapamıyorsak biz neden varız?

Bu soru kaçınılmaz olarak sorulur, sorunlar birikir ve bir şekilde kendini ortaya koyar.

Yapının işlevsizleşmesi genellikle başka gerekçeler öne sürülerek gerçekleşir ama asıl neden budur: biz neden varız?

Bu soruya yeterince inandırıcı cevap veremediğinizde işlevsizleşme kaçınılmaz olur. Ve hiçbir büyük toplantı, hiçbir heyecanlı konuşma bu sorunu ortadan kaldıramaz.

Toplantılara katılan, konuşmaları saatlerce dinleyen, kendini de konuşan, bunun için kilometrelerce uzaktan gelen insanlar yıllardan beri tekrarlanan o fiyaskoyla yeniden karşılaşırlar.

Bu insanların emeğine, samimiyetine, harcadıkları zaman ve enerjiye gerçekten yazık oluyor ama ne yaparsınız hep böyle oluyor.

Yıllardan beri “demokratiklikten” söz eden yerlerden mümkün olduğu kadar uzak durdum. Demokratik tartışmayla karar alınması, taban örgütlenmesi, meclisler vb. bunlar sürekli konuşulan adeta moda haline gelen ama hayata geçmeyen sözlerdir.

Kararlar toplantıda tartışılarak alınmaz, başka yerde alınır ve toplantıda uygun bir şekilde sunulur.

HDK-A'da da aynısı yaşanmış, daha önce de benzerleri yaşanmıştı.

Yazık oluyor bu insanlara...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 03 Aralık 2018 22:16 -

Eş sözcüler için yapılan seçimler bile böyledir. Karar zaten alınmıştır, uygun şekilde sunulur, katılanlar da onaylar.

Eskiden beri örgütsel merkeziyetçilikten yana olduğumu ifade ederim. Merkeziyetçilik denetlenmelidir. Örgütün kongresi vardır, kurultayı vardır, arada yaptığı toplantılar vardır ve bunlar düzenli yapılırsa denetim işlevlerini yerine getirirler.

Buradaki işleyiş, “demokratik” olduğu iddia edilen ama kararların “derin örgüt”te alınıp onaya sunulduğu yerlerden çok daha demokratiktir. En azından insanları başka bir şey yapıyormuş gibi kandırmazsınız.

Kongreye katılanların anlattıklarından çıkardığım kadarıyla HDK-A artık işlevsizleşmiş bir örgüt durumundadır. İsim olarak sürebilir, belki biraz faaliyet de gösterebilir ama bu ne ifade eder?

Brüksel'deki kuruluş kongresine katıldığım Avrupa Barış ve Demokrasi Meclisi de kağıt üzerinde sürüyor, en azından faaliyetine son verdiğini açıklamadı ama fiili olarak yıllardan beri bulunmuyor.

HDK-A'nın geleceği de böyle olacak gibi görünüyor.

Uygun kadro yoksa ve yetiştirilemiyorsa, sayı ne işe yarar?

15-20 yıldır bir ülkede yaşayan, o ülkenin sol hareketleriyle işbirliği yapmayı hedefleyen ama o ülkenin politik dilini kullanmayı hala öğrenememiş insanlarla ve hele de sorumlularla nereye kadar gidebilirsiniz?

Bir panel için Almanya dışında bir ülkeye gitmiştim. Yazın dergisi aracılığıyla eskiden tanıdığım birisi yanıma geldi ve dedi ki: “şuradaki yaklaşık yüz kişinin hepsi politik insanlardır. Bu ülkenin başbakanı kim diye sor, en az yarısı bilmez!”

Yazık oluyor bu insanlara...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Pazartesi, 03 Aralık 2018 22:16 -

Almanya'da durum bu kadar kötü değil ama bunun çok üzerinde de değil...

Başka ne söylenebilir?